

ČASOPIS DEVĚTKA

Časopis vydávají žáci publicistického kroužku

Obsah

První den v 1.B	2
Chorvatsko	2
„Hynku! Viléme!! Jarmilo!!!“	3
Lipka	3
Úřad práce	3
Jako Sisyfos	4
Včely	4
Den zvířat	4
Letní OH 2012 – Londýn	5
Okresní olympiáda	6
Stránka pro nejmenší	7
Příloha DTA	

1

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

První den v 1.B

Prázdniny uběhly jako mávnutím kouzelného proutku a v pondělí 3. září se otevřely dveře školy pro všechny naše školáky. Snad nejvíce s očekáváním, možná trochu s obavami, na tento den čekali žáci 1. tříd.

V 1. B se sešly děti z loňských Berušek, přípravné třídy, se svými novými spolužáky z mateřské školy, aby vytvořily zbrusu nový kolektiv. Třídu 1. B – berušky. Do třídy je dovedli žáci 9. ročníku, kteří nad letošními prváky mají patronát. Pro své malé kamarády připravili balonky, někteří i malý dáreček. Od paní učitelky všichni prvňáčci dostali kromě sladkosti i látkovou tašku na

úbor s nakreslenou beruškou a jménem dítěte.

Během chvilky nervozita opadla a my se společně přivítali a poslechli si základní informace, co nás čeká v nejbližší době. Všichni se už těšíme na společné akce s devátáky, na spaní ve škole, slavnost slabikáře, projekt Čteme spolu, výlety, táboráky a další zajímavé akce. Většina z nás se také těšila na učení, protože to žádné mučení nebude. Společně s naší plyšovou beruškou Eliškou vše zvládneme hravě.

První den ve škole jsme si také prohlédli naše aktovky, učebnice, dárkové balíčky,

vybrali značku a také se naučili naši třídní říkanku:

*Berušky jsou v 1. třídě,
pojďme rychle, jen ne líně.
Budem číst, psát, počítat,
ve třídě si budem hrát.*

Dvě hodiny utekly a první den byl za námi. Proběhl s úsměvem a dobrou náladou. Přeji všem prvňáčkům, aby tento úsměv na jejich rtech zůstal celý školní rok.

*Mgr. Iona Martochová,
třídní učitelka 1. B*

Chorvatsko

I v letošním školním roce jsem společně s dalšími žáky naší školy a některými učiteli odjela do Chorvatska.

Tentokrát jsme odjžděli v pátek 7. září v podvečer. Moc jsem se těšila. Po dvanáctihodinové cestě jsme šťastně dorazili do Bašky Vody. Cesta utekla jako voda, prospala jsem ji a už nás čekalo koupání v moři a krásné slunečné počasí. Bydlení, jídlo i akce byly fajn, jen při výletě na lodi mě potrápila, stejně jako některé jiné, mořská nemoc.

Koncem týdne se chvílemi sluníčko schovalo za mraky, ale nám to vůbec nevadilo. Najednou tu byla sobota a zase balení

věcí, tentokrát ale na cestu domů. S mořem jsme se rozloučili v sobotu 15. září a ráno v neděli jsme už byli doma, unavení ale spokojení.

Byl to krásný týden, škoda, že tak rychle uběhl.

Dominika Martochová 8. A.

„Hynku! Viléme!! Jarmilo!!!“ aneb K. H. Mácha, kníže české poezie

Tak přesně pod tímto názvem se nám 13. září 2012 představila v Moravském zemském muzeu v Brně zajímavá interaktivní výstava. Žákům 8. A přiblížila osobnost K. H. Máchy, ukázala řadu uměleckých děl inspirovaných jeho slavnou básní Máj, prostřednictvím dokumentárního filmu při-

pomněla i slavný převoz Máchových ostatků z Litoměřic na pražský Vyšehrad, který se stal velkou vlasteneckou demonstrací proti nacistické zvěli v roce 1939.

Snad nejvíce děti zaujaly jednotlivé fáze antropologického výzkumu básníkovy lebky, které jako v detektivce postupně odhalo-

valy Máchovu možnou podobu, tolik odlišnou od jeho romantického pomníku na Petříně. A třeba i to, že Mácha používal ke psaní svých deníků tajné písmo, že byl velmi zručným kreslířem, že doputoval pěšky až do Itálie jsou další informace, které z pouhého jména v učebnici literatury sestaví plastický

obraz člověka z masa a kostí, živoucí osobnost zakladatele českého moderního básnictví.

D. Hodaňová, ZŠ Adamov

Lipka

Dne 20. září 2012 jsme jeli se třídou na přírodovědný program na Lipku, téma bylo „Život v rybníce“, nebo tak nějak. Lipka je centrum v Brně, které nám žákům nabízí ekologické výukové programy.

Na Lipce jsme se nejdříve seznámili s lektorkami, pak jsme měli za úkol udělat z podsedků a takových hader rybník. Poté jsme se rozdělili na dva týmy. Ten první šel k rybníku chytat síťkami vodní živočichy

(v něm jsem byl i já). Pak jsme je museli dát do laboratorních místiček. Poté jsme se na ně šli podívat přes mikroskop, jelikož to byly hlavně mikroorganizmy. Vrátili jsme se zpátky do Lipky. Chytat živočichy šla druhá skupina. Potom nám dala paní lektorka každému držet konec provázku, který měl ovšem tři konce a všechny provázky byly zamotané. Podle toho jsme se rozdělili do tří skupin. Paní lektorka vytáhla takovou

plachtu, na které byli namalovaní vodní živočichové, dala každé skupině papírky, na kterých byl napsaný název různého živočicha a my jsme je museli správně přiřadit k obrázkům. Za každý správný pokus jsme dostali takový malý kamínek. Skupina, která měla na konci kamenů nejvíce, tak vyhrála, ale žádnou odměnu nedostala, což mě vzhledem k tomu, že jsem byl v té úspěšné skupině, docela našťvalo.

Nejvíce se mi na výletě líbilo zkoumání živočichů přes mikroskop. Je docela zvláštní, že může existovat i něco tak malého. Nejhorší na výletě byl zřejmě čaj, který nám nabídli o přestávce, jelikož takový čaj piju jenom když mám chřipku.

Čeněk Šmerek, 6. A

Úřad práce

Je středa 3. 10. a celá 9. A. je nadšená, že místo vyučování jede do Centra pro volbu povolání na Úřadu práce v Blansku. V této druhé etapě (poprvé jsme tam byli v osmičce) nám paní Marie Hoffmannová říká o školách obecně a jak se na ně máme hlásit. Upozorňovala nás na naši budoucnost a jistě většinu žáků hodně zaskočilo, když se dozvěděli, že vyučený řemeslník si vydělá víc než člověk s vysokou školou. Dále nám vy-

kládala, na co máme hledět při výběru školy, například na možnosti uplatnění nebo co nám která škola nabízí.

Některé školy ač hodně slibují a vy si ji vyberete, může vás překvapit třeba špatná vybavenost. Dozvěděli jsme se také, které školy jsou nejvíce u žáků oblíbené a na které se hlásí nejméně žáků, například v minulém roce se přihlásilo na střední ekonomickou školu něco kolem šesti set žáků, ale na

pokryvače jen šedesát z celé České republiky.

Když paní Hoffmannová domluvila, mohli jsme si půjčovat Atlasy škol, šanony s nabídkou škol a použít internet. V atlase jsme se mohli dozvědět počet zájemců, kteří se v minulém roce hlásili na určité školy. Dozvěděli se také, kolik z nich bylo přijato a kolik ne. V šanonech jsme si mohli najít naši vysněnou práci a přečíst si, co je k ní po-

třeba za dovednosti, s čím se pracuje a přesný popis té práce. Na internetu jsme si s pomocí stránek, které nám paní Hoffmannová napsala na interaktivní tabuli, našli určité školy, kopie přijímaček z minulého roku a vše, co nám škola může nabídnout. Žáci se z exkurze určitě hodně dověděli a snad jim to aspoň z části odpovědělo na otázku „na jakou školu se přihlásím?“.

Michal Kučera

Jako Sisyfos

Vždy mne fascinovaly řecké báje, nejen pro jejich poutavý obsah a zvláštní pohádkovou atmosféru. Můžeme v nich totiž vidět realitu. Jakmile jsem chtěla napsat něco motivačního pro žáky devátého ročníku (a nejen pro ně), vzpomněla jsem si na Sisyfa. Korintský král Sisyfos je proslulý tím, že jej bohové potrestali velice zvláštní kletbou. Jeho úkolem je valit obrovský balvan do strmého kopce. Jenže pokaždé, když ho od vrcholu dělí jen malý kousek této strastiplné poutě, balvan se mu vysmekne a skutálí se dolů.

A tak Sisyfos začíná stále znovu a znovu, a tak bude pokračovat pravděpodobně navěky.

A velice podobně je to i se školou. Jakmile se zdá, že všechny problémy jsou vyřešeny a vysvědčení je „v suchu“, přijde přepadový test a začínáme zase znovu. A to ani nemluvíme o tom, že na základní školu chodíme devět let a potom... je to to samé v hororovém podání.

Na první pohled se může zdát, že škola je opravdu pouze sisyfovská práce, která nikomu nic nepřináší. Že všechna

snaha je marná a pomyslný balvan se stejně zase skoulí dolů. Je tu však jeden podstatný detail. Zatímco Sisyfos se bude se svým břemenem vláčet na věky, naše úsilí se jednoho dne dočká konce. Jednoho dne začneme prodávat to, co jsme se naučili a získali (anebo taky ne, že ano). Rozhodně na tom nejsme tak špatně jako Sisyfos.

Hana Moserová,

hrdá a vděčná absolventka ZŠ Adamov

Včely

Jste pilní jako včela? Nebo byste aspoň chtěli být? Třeba vás zajímá, proč se to o včelkách říká.

Včely žijí v domech, kterým říkáme úly. V těchto úlech žije královna (matka), která má za úkol klást vajíčka do buněk v plástvích a tím zabezpečuje obnovu včelstva.

Dále jsou v úle zapotřebí včely dělnice, kterých je nejvíce. Starají se o královnu, krmí ji mateří kašičkou a zahřívají ji. Udržují správnou teplotu v úle, krmí larvičky, čistí a uklízejí úl, s třeží vchod a hlavně vyhledávají a přinášejí potravu. Jsou nejpilnější z celého úlu.

Včely se dorozumívají tanečky. Každý je jiný podle toho, kterým směrem se nachází potravu.

Další skupinu tvoří trubci, včelí samečci, kteří žijí pouze v letním období, na konci léta jsou z úlu vyhnáni, aby neujídali zásoby na zimu.

Včelaři v letním období vytočí z pláství tekutý med. Na oplátku musí dodat včelkám zásoby v podobě svařeného cukru s vodou, to si včely nashromáždí do pláství a to je jejich potrava na zimní měsíce. Musí také včelky zazimovat, přeléčit léčivem a utepit jim úly, aby nezmrzly.

Ze včel nemáme užitek jen v podobě medu, produkují také vosk a propolis, který má léčivé účinky.

Jsou to prostě nejpilnější tvorové.

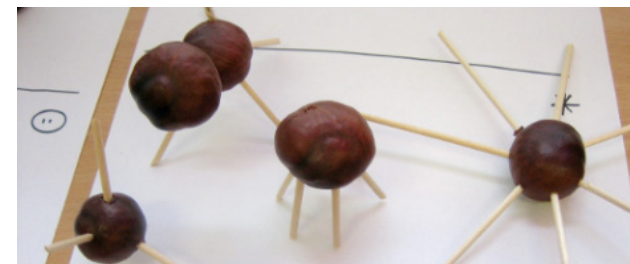
Tereza Fialová, VIII. A

Den zvířat

V úterý 4. října proběhl na naší škole den zvířat. Některé domácí mazlíčky jsme mohli dokonce vidět na vlastní oči, protože si je někteří mohli do školy donést a ostatním spolužákům své zvířátko představit a seznámit je s jejich chovem. Ve třídách prvního stupně se plnily také různé úkoly motivované právě zvířátky. Zvířátka se malovala, modelovala z kaštanů, vyhledávaly se informace v encyklo-

pediích a na internetu a spousta dalších činností. Dětem se tento netradiční den věnovaný zvířátkům velice líbil.

H. Ličková, učitelka 2. B

Letní OH 2012 – Londýn

XXX. letní olympijské hry v Londýně byly vlastně první, které se v novodobé historii už třikrát opakovaly na stejném místě. Slavnostní zahájení se konalo 27. července 2012, ukončení pak 12. srpna 2012.

Slavnostní zahájení pojali pořadatelé (pod vedením filmového režiséra Dannyho Boyla) velice překvapivě, byla na něm prezentována britská kultura a historie. Hry podle očekávání zahájila britská královna Alžběta II, pro kterou přiletěl (samozřejmě že jenom jako) v helikoptě představitel Jamese Bonda Daniel Craig. Poté nastoupilo na stadion všech 10 500 sportovců ze 204 zemí. Naši sportovci zaujali

diváky neoriginálnějšími obleky, zejména se líbily „české holínky“ v národních barvách.

A po zažehnutí ohně, kterého se ujali Callum Airlie, Jordan Duckitt, Desiree Henryová, Katie Kirková, Cameron MacRitchie, Aidan Reynolds, Adelle Traceyová, se konečně dostáváme k samotnému soupeření o nejcennější kovy. Na OH se soutěžilo ve třiceti sportovních disciplínách.

V pořadí národů v zisku medailí jsme skončili na vynikající devatenácté příčce. První skončily Spojené státy americké s celkovým počtem 104 medailí, druhá skončila

Čína s 88 medailemi, třetí skončili Britové s celkovým počtem 65 medailí a nakonec čtvrté skončilo Rusko s 82 medailemi (Rusko skončilo po 60 letech mimo nejlepší trio).

Čeští olympionici získali 4 zlaté, 3 stříbrné a 3 bronzové medaile.

Marek Peterek, 8. A

Zlaté medaile vybojovali:

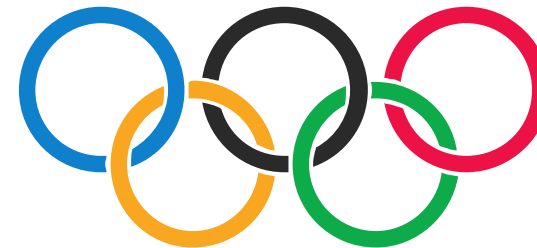
- Miroslava Knapková (skif)
- Barbora Špotáková (oštěp, obhájkyně zlata z Pekingu)
- David Svoboda (moderní pětiboj)
- Jaroslav Kulhavý (horská kola)

Stříbrné medaile vybojovali:

- Andrea Hlaváčková, Lucie Hradecká (dvouhra tenis)
- Ondřej Synek (veslování)
- Vavřinec Hradílek (vodní slalom)

Bronzové medaile vybojovali:

- Adéla Sýkorová (střelba)
- Zuzana Hejnová (atletika)
- Jan Štěrba, Josef Dostál, Daniel Havel, Lukáš Trefil (čtyřkajak)

Okresní olympiáda – Pohár krále Jiřího – Kunštát

Vážení spoluobčané, pedagogové a spolužáci. Dovolte nám, abychom se s vámi podělili o sice starší, ale v našem životě velmi významnou událost. Za zpožděnou informaci o našem velkém úspěchu poděkujeme skřítkům, kteří zašantročili paní učitelce Tůmové článek někam, kde ho již nikdo nikdy nenašel, proto se ještě jednou jménem skřítků omlouváme a přinášíme vám malinké květnové pocteníčko, třeba vás teď na podzim trochu zahřeje.

Když nás paní učitelka Klepárníková seznámila s tím, že vyrazíme do Kunštátu na olympiádu, kam se sjedou děti z celého Blanenska, byli jsme nadšení.

Když nás začali paní učitelky třídní trénovat, byli jsme nadšení už méně, ale když jsme sedli ráno 1. června 2012 do autobusu, nadšení se nás zmocnilo znovu. Z Adamova jsme vyrazili za doprovodu paní učitelky Tůmové a Klepárníkové a s malou zastávkou v Blansku, kde jsme nabírali žáky ze ZŠ TGM Blansko, jsme vyrazili směr Kunštát. Patříčně poučení o tom, jak se máme v autobuse k blanenským žákům chovat, jsme s povznesením přešli výsměšné poznámky o tom, jak nás Blansko v atletice porazí a rozmetá. Náladu nám to nezkazilo i když jsme si začali uvědomovat, že jde opravdu do tuhého.

V Kunštátě nás přivítal překrásný sportovní areál, ale především pan ředitel ŽŠ

Kunštát Vratislav Sedlák a zastupitelé z obce a dokonce i z kraje. Při uvítacím ceremoniálu i po celou dobu olympiády nás fotil profesionální fotograf a novinář z Blanenského deníku. Naše paní učitelky nám fandily s takovým zaujetím, že jeden z přítomných organizátorů prohlásil, že kdyby se rozdávaly ceny za fandění a podporu, tak naše škola rozhodně vyhraje.

Soutěžili jsme celé dopoledne a část odpoledne v běhu na 50 m, na 600m, hod a skoku do dálky. Sestava našeho mužstva byla následující:

- **kategorie mladší** – Žaneta Flachsová, Denisa Valouchová, Kateřina Peterková, Martina Bučková, Iva Kolářová, Dalibor Štefan, Vojtěch Konečný, David Křenek, Jiří Sladký, Václav Janoušek
- **starší kategorie** – Petra Masáková, Elena Rodová, Sabina a Marika Hájosovy, Marie Vojtová, Nikola Schommerlová, Zdeněk Šmerek, Vojtěch Sedláček, Lubomír Bavlka, Vilém Flachs, Lukáš Pernica

Na každé disciplíně nás vždy podporovaly naše paní učitelky, pokud probíhaly disciplíny dvě, tak se sice rozdělily, ale neustále mezi stanovištěm pobíhaly, aby nás motivovaly, radily nám a nebo v případě paní učitelky Klepárníkové vyhrožovaly písemkou. Divíte se? Smálo se celé družstvo, když Sabča skákala do dálky a paní učitelka

Klepárníková běžela vedle ní a křičela: „To dáš, to dáš, jestli ne, bude písemka z vlastivědy!“ No a co myslíte? Sabča to dala a dostala medaili.

Nebyla sama na medailových pozicích se umístili žáci naší školy takto:

- **Kateřina Peterková** za hod mladší kategorie 1. místo
- **Petra Masáková** hod starší kategorie 1. místo
- **Elena Rodová** běh na 600 m 1. místo
- **Vojtěch Sedláček** běh 50 m 2. místo, ale jen o setinu vteřiny
- **Sabina Hájosová** skok do dálky 2. místo

Všichni ostatní závodníci se umístili na 4. či 5. místě a přinášeli tak týmu spoustu bodů, takže k našemu velkému překvapení se potvrdil citát Caesara – přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem.

Náš celý tým získal hlavní pohár celé olympiády – Pohár krále Jiřího z Kunštátu.

Všem účastníkům týmu ze ZŠ Adamov patří gratulace k získaným úspěchům, ale také a to především, obrovská pochvala za reprezentaci školy, ale také města. Nasadili jste vysokou laťku. Teď již zbývá jen ji letos udržet.

*Za účastníky olympiády v Kunštátě
Mgr. Olga Tůmová (a její skřítki)*

Stránka pro nejmenší

Vystřihni a vybarvi

PŘÍDAVEK

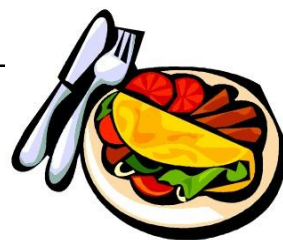
příloha školních časopisů

ZÁŘÍ 2012

KDE VAŘÍ NEJLEPŠÍ ŠKOLNÍ OBĚDY?

Známe vítěze soutěže O nejlepší školní oběd! Nejchutněji a zároveň levně umí uvařit v Brně!

Odborná porota v letošním ročníku za vítěze určila kuchařky ze školní jídelny **Náměstí Svornosti v Brně** a jejich oku i chuti lahodící oběd - losos na restované zelenině s bramborovou kaší. Druhé místo patří zástupcům školní jídelny Základní školy Mánesova v **Otrokovicích** se zdravým karbanátkem, bramborovým salátem s francouzskou zeleninou a jogurtovým dresinkem s bylinkami.

Trojici vítězů uzavírají kuchařky ze školní jídelny Nádvorní v **Brně** a jejich pangasius ze Švédska. V rámci hlasování laické veřejnosti na stránkách www.YesNeYes.cz vybojovala první místo školní jídelna Gymnázia Lesní čtvrť ve Zlíně se zeleninovým špízem a bramborovou kaší.

Z rekordního počtu 78 přihlášených školních jídelen vybrala odborná komise deset nejlepších, kteří během finálového dne uvařili svá soutěžní menu. Pokrmy musely být běžně zařazovány na jídelní lístek dané školní jídelny, patřit mezi oblíbená jídla malých strávníků a cena celého menu nesměla překročit normou daný **limit 34 korun** za porci.

Finálové pokrmy hodnotila odborná komise složená mimo jiné ze zástupců ministerstev školství a zdravotnictví, Asociace kuchařů a cukrářů ČR, Společnosti pro výživu a Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Nechyběl ani čestný porotce z řad celebrit, herečka a vynikající kuchařka **Markéta Hruběšová**, která ocenila práci kuchařek ve školních jídelnách: „Každé povolání, které děláme s láskou, přináší radost. Kuchařina je celkově velmi náročná. A vůbec bych nedělala rozdíl mezi touto prací v restauraci a ve školních jídelnách.“

A co vaše školní jídelna? Obstála by v podobné soutěži? Udělte ve škole anketu na téma Co mi chutná ve školní jídelně. A napište nám o tom!

➔ **Celý článek si přečtete na webu: www.malenoviny.zde.cz**

CO CHUTNÁ DĚTEM – ZJISTÍ DĚTSKÁ CHUŤOVKA 2012

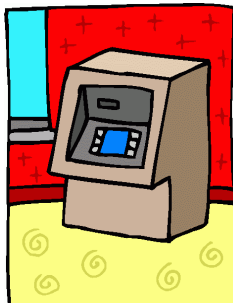
Dětská tisková agentura opět zasedne v porotě soutěže Dětská chuťovka. Spolu se studenty Střední průmyslové školy potravinářských technologií tak budou rozhodovat o tom, který výrobek ponese označení Dětská chuťovka. Přihlašovaný výrobek musí být výhradně od českého výrobce a obsahovat převážně tuzemské suroviny. Hlavním smyslem soutěže je podpora tradičních hodnot v českém potravinářství, chuť a kvalita. O výsledcích Dětské chuťovky vás budeme informovat.

ZAJÍMAVOST PŘÍDAVKU: BANKOMAT SLAVÍ 45 NAROZENINY

Jak vznikl jeden z nejšikovnějších vynálezů?

Když vám dojde hotovost, co uděláte? Jen málokdo dnes zajde do banky k přepážce a vyzvedne si hotovost oproti občanskému průkazu a čím dál méně si peníze vyzvedáváme i na poště. Nejčastěji zamíříme k bankomatu. Nedávno tomu bylo 45 let od té chvíle, kdy se někomu poprvé na monitoru zobrazila věta „**Vyzvedněte si prosím svojí hotovost**“. Stalo se tak v Londýně. S dnešním bankomatem toho ale zas tak moc společného neměl. Ten úplně první bankomat pracoval na principu děrných štítků a vydávat uměl jen jeden druh bankovek. A jak Skot John Shepherd-Barron na myšlenku bankomatu přišel? Údajně mu vadila otevírací doba bank. A inspirací mu byly automaty na **čokoládové pamlsky**, které jenom vhodně upravil. S myšlenkou stroje na vydávání hotových peněz z účtu ale přišel už v roce 1939 americký vynálezce Luther Simjian. Tenkrát o takový zlepšovák, který Simjian pojmenoval **bankograf**, však nejevila veřejnost velký zájem a po pár měsících tak byl první bankomat zrušen. Na českém území se první bankomat objevil v revolučním roce 1989, vybírat z něj ale tenkrát mohli jenom zaměstnanci České spořitelny. Dnes bychom bankomatů na celém světě spočítali na dva miliony – a jsou skutečně skoro všude. Dokonce víme, i kde je ten nejvýše položený. Najdete ho v Tibetu a to ve výšce 4 500 metrů nad mořem.

CHCETE BÝT NOVINÁŘEM?

Nakoukněte do Dětské tiskové agentury!

Bavilo by vás psát články, natáčet rozhlasové reportáže nebo být třeba moderátorem v rádiu? Dětská tisková agentura (DTA) vám to umožní! V sídle agentury na pražském Kačerově ale i v našich regionálních redakcích po celé České republice.

„Není posláním DTA vychovávat novináře. Na to jsou vysoké školy“, říká zakladatel a ředitel DTA Slávek Hrzal. „My si na novináře hrajeme a v některých případech pak ta hra přeroste v trvalý zájem a profesi. Samozřejmě mě těší, že z řad DTA vyrostlo několik dnes už uznávaných a dobrých novinářů,“ dodává Slávek Hrzal. Do kroužků DTA můžete docházet několikrát do týdne, anebo se můžete stát našimi dopisovateli. Občas můžete něco napsat do námi vydávaných Malých (ale našich) novin – www.malenoviny.zde.cz – anebo třeba do Přídavku, který právě čtete. Podrobnosti o všem, co DTA nabízí, zjistíte a naše prostory si můžete prohlédnout na Dni otevřených dveří, který bude ve většině pobočkách 1. října od 14 do 18 hodin. Více informací na www.dta.cz.

ČESKÉ DĚTI „LETÍ“ NA MARS!

Zatímco povrch Marsu zkoumá americká sonda Curiosity, připravuje se desítka dětí na cestu do Evropského vesmírného centra. Účastníci letošní Expedice Mars si tam vyzkouší simulátor stavu beztlíže, simulátor chůze po Měsíci, gyroskop a další тренаžery. Součástí kurzu je i práce v řídicím centru a v kabině raketoplánu. Kurz vrcholí simulovaným letem do vesmíru. Podrobnosti jsou na www.expedicemars.eu.